

Modtagelse omkring hos Befolkningen. Jeg troer endog saa, at hvis man skulde ombytte flere Millioner Toldskat med ligesaa mange Millioner Extraskat, saa vilde Misnoien over Landet vistnok blive saa stor, at Lovgivningsmagten derved vilde synke mange Grader i det almindelige Omdømme. Men Uvillien over Beskatningsmaaden troer jeg ikke, man maa agte ringe eller overse, thi den har minde Herrer, sandelig en stor Betydning. Ville vi f. Ex. tænke os en større Sum af Toldindtægter, som f. Ex. 4,000,000 Rd., ombyttet med en ligesaa stor Sum, som skulde indkomme ved en Indkomsskatt istedet, saa troer jeg at turde paastaae, at der vist ikke er fløet ret mange Foranstaltninger, siden Grundloven af 1849 blev indført, der have vaart en saa alvorlig og saa almindelig Misbilligelse hos Landets mangfoldigere Skatteydere som en Foranstaltning af den Betskaffenhed vilde medføre. Dervedfor Frihandelsbestræbelserne advarer jeg saaledes imod altfor meget at overse den stærke, og jeg troer at turde paastaae, den sikke Opinton, som en altfor stærk Stræben henimod Frihandelsystemet ganske bestemt vilde fremkalde, naar Følgerne først ere komne til at foreligge. Det er altsaa ikke imod en fornuftig Revision i Toldlovgivningen, jeg udtaler mig, thi jeg troer, at der er stærke Grunde, der tale derfor, og det er jo anerkjendt fra alle Sider, ogsaa fra den høitærede Finantsministers; men naar man efter min Mening vil gaae betydelig videre og vil give Afkald endog saa paa, hvad der vistnok er adskillige af de Herrer's Ønske, en meget betydelig Sum af Toldindtægterne, imod at denne Sum saa skal erstattes ved Paalæg af Extraskat, saa troer jeg gjentagende at maatte lægge paa Sinde, at en saadan Foranstaltning ikke vil være uden Betænkning, men ganske sikkert vil medføre, som sagt, en stærk Misnoie, maaffee stærkere end mange af de Herrer Frihandelsmænd i dette Dieblif troe eller tage sig ivare for.

Ordføreren: Jeg kan ganske tiltræde de Bemærkninger, det ærede Medlem nu gjorde, paa en enefte Ting nær, og det er, naar han brugte Udtrykket Frihandel; thi naar vi — idetmindste hertilands — tale om Frihandel,

saa forstaaer jeg ikke derved det, som det ærede Medlem taler om, at ophæve al Told, men kun at ophæve den Told, der tages fra Forbrugerne for at puttes ind, ikke i Statens, men deels i andre Medborgeres Lommer, deels for at lade Beløbet gaae heelt tabt i en slettere oconomisk Ordning. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at det vilde være fuldstændig umuligt og skadeligt af finantsielle Grunde, om vi vilde give Afkald paa nogen overordentlig stor Deel af den Indtægt, som der her er Tale om; men jeg troer, at den Betragtning, han har gjort gjældende, kun gjælder en Deel af de Bemærkninger, vi før have hørt af andre ærede Talere; den gjælder væsentlig kun de reent finantsielle Sætser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad) talte om, som Caffe, Sukker og saadanne Artikler. Det rammer det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og de andre Herrer, som ønske Krigstoldsatserne affkaffede, der ganske vist ere uretfærdige og trykkende, men som man, paa Grund af disse finantsielle Betragtninger, er nødt til at holde paa, fordi vi ikke kunne komme med en saa stor Extraskat. Vi maae hellere give disse fattige Classer, der trykkes for haardt ved disse Toldsatser, Erstatning ved at begunstige dem med Hensyn til Indkomsskatten. Det er af disse reent praktiske Grunde, vi desværre ere nødsagede til at holde paa disse Sætser; det er dem, der give Indtægter, de andre have forholdsvis meget ringe Betydning i finantsiel Henseende. Siden disse uheldige Bevillinger til høiere Rente saa stærkt ere bragte paa Bane af flere ærede Talere, skal jeg ganske vist ikke undlade at bemærke, at dette Spørgsmaal har været paa Bane i Udvalget, men det har troet ikke at burde foretage Noget i denne Retning, ikke engang at burde optage dette Spørgsmaal til nærmere Forhandling med Ministeren. Deels var der flere Medlemmer i Udvalget, som i høi Grad gjorde gjældende den ængstelige Følelse, Befolkningen paa saa mange Steder i Landet har overfor dette Spørgsmaal; man troede, at det paa Grund af Folkestemningen ikke lod sig gjøre at røre derved; deels blev det af andre Medlemmer gjort gjældende, at